

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Ondřeje Kubů a přísedících Bc. Dušana Bouchala a Mgr. Boženy Mikešové v hlavním líčení konaném dne **29. 3. 2023** v Českých Budějovicích

takto:

Obžalovaný

██████████, rozený ██████████, narozen ██████████, trvale bytem ██████████, adresa pro doručování písemností ██████████, t. č. ██████████, ve vazbě ve Vazební věznici MS ČR ██████████,

uznává se vinným, že

dne 29. 4. 2022 v přesněji nezjištěném čase v odpoledních hodinách ve ██████████ na pravém břehu řeky Malše v prostoru zvaném „U Mlýna“ mezi stromy za účelem vlastního sexuálního uspokojení nalehl na ██████████, narozenou ██████████, držel ji, osahával ji na prsou a přirození, zasouval jí prsty do přirození, nezletilá plakala, zavírala oči a kroutila hlavou, že to nechce, a po chvíli jí zasunul do přirození penis, následně se obžalovaný omluvil, následujícího dne 30. 4. 2022 v době nejméně od 10. 00 hodin do 11. 30 hodin ve ██████████ v rodinném domě čp. ██████████ v době, kdy rodiče nezletilé odjeli nakupovat, po dohodě, že se budou dívat na filmy, v dětském pokoji za účelem vlastního sexuálního uspokojení nezletilou ██████████ držel za zápěstí, lehl si na ni, opětovně osahával na prsou, strkal jí prsty do přirození, nezletilá se bránila slovně i fyzicky, odstrkávala mu ruce, bránila se nohama, říkala mu, že to nechce, neboť pochopila, že po ní chce opět sex, obžalovaný na její obranu nereagoval a vykonal na ní soulož, a takového jednání se dopustil na dítěti mladším 15 let,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, uvedený čin spáchal souloží a na dítěti mladším 15 let,

čímž spáchal

pokračující zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

za tento zvláště závažný zločin a sbíhající se zločin pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku, jímž byl obžalovaný uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Domažlicích ze dne 14. 7. 2022, č. j. 1 T 61/2022 - 215, jenž právní moci nabyl dne 14. 7. 2022,

podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku za užití ustanovení § 43 odst. 2 trestního zákoníku **k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 7 (sedm) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalovanému ukládá povinnost **zaplatit na náhradě nemajetkové újmy poškozené** [redacted], narozené [redacted], bytem [redacted], okres [redacted], částku **70.000 Kč s úrokem z prodlení z této částky ve výši 15 % ročně za dobu od 29. 3. 2023 do zaplacení.**

Tímto rozsudkem se **zrušuje výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Domažlicích ze dne 14. 7. 2022, č. j. 1 T 61/2022 - 215**, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Odůvodnění:

1. Dokazováním v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.

I. Důkazní situace

2. Skutkový stav v dané věci byl zjištěn z výpovědi obžalovaného u hlavního líčení, přičemž byly čteny také části jeho výpovědi z přípravného řízení. Dále byl se souhlasem stran podle § 211 odst. 1 trestního řádu přečten záznam výpovědi poškozené nezletilé [redacted] a podle § 102 odst. 2 trestního řádu byl čten protokol o výslechu svědkyně nezletilé [redacted], dříve [redacted]. V hlavním líčení pak byli vyslechnuti svědci [redacted] a [redacted], u níž byla čtena i část její výpovědi z přípravného řízení. Slyšena byla v hlavním líčení též znalkyně Mgr. Miluše Pixová, která ve věci podávala znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, a znalkyně MUDr. Pavla Bittnerová a Mgr. Hana Otrmannová, které ve věci vypracovaly znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, sexuologie a klinická psychologie. Podle § 211 odst. 5 trestního řádu byly se souhlasem stran čteny znalecké posudky z oboru kriminalistika, analýza dat a zkoumání nosičů dat a z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika. Pro objasnění skutkového stavu byly neopominutelné také provedené listinné a věcné důkazy předložené stranám podle § 213 odst. 1 trestního řádu či čtené podle § 213 odst. 2 trestního řádu, jež jsou podrobněji konkretizovány níže.
3. Soud dále předestírá již v tuto chvíli, že zamítl návrhy obhajoby obžalovaného na provedení dalších důkazů. Soud především neshledal důvody pro jmenování jiných znalců k vypracování znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, sexuologie a klinická psychologie, neboť posudek zpracovaný MUDr. Bittnerovou a Mgr. Otrmannovou měl za kvalitní a věrohodný z níže rozvedených důvodů, přičemž polemika obhajoby byla primárně názorovým střetem s odbornými závěry daného znaleckého posudku, ačkoliv znalkyně i v odpovědích na dotazy obhajoby veškeré námitky přesvědčivě vyvrátily, a soud proto neshledal důvody pro další znalecké zkoumání

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Pospíšilová

obžalovaného. Podobně měl soud za nadbytečné obstarávání komunikace mezi poškozenou a obžalovaným realizované prostřednictvím sítě Instagram. Obžalovaný a poškozená totiž obsah této konverzace popsaly v zásadě shodně, přičemž tato trvala pouze několik dní, a následně byla jejich vzájemná korespondence realizována prostřednictvím komunikátoru Discord, jejíž obsah měl již soud k dispozici. Z procesních důvodů lze považovat za irelevantní návrh obhajoby na čtení úředních záznamů o podání vysvětlení [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], případně protokolů o jejich výslechu, jestliže soud procesně správným způsobem tyto svědky vyslechl, a v případě obžalované její výpověď kompletně přečhl z audiovizuálního záznamu. Podle usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 25. 3. 1992 sp. zn. 6 To 12/92, R 8/1993 tr., soud nemůže výsledky vyšetření na tzv. detektoru lži použít jako důkaz při rozhodování trestní věci, proto soud zamítl i důkazní návrh obhajoby na vyšetření obžalovaného i nezletilé poškozené (sic!) na tzv. detektoru lži¹. Za nadbytečné (*ad absurdum*) důkazní návrhy, jelikož by jen stěží mohly přinést jakýkoli poznatek ve věci, měl pak soud návrhy obhajoby na realizaci setkání obžalovaného a psa poškozené, jakož i znalecké zkoumání dotyčného psa.

4. Soud po provedení výše označených důkazů dospěl k závěru, že má k dispozici dostatečný důkazní materiál, který mu dovoluje ve věci rozhodnout.

II. Skutková zjištění

5. Obžalovaný [REDAKCE] v rámci svého výslechu v hlavním líčení ke své osobě uvedl, že před vzetím do vazby měl pouze nějaké brigády, živila ho matka. Má dluhy a exekuce ve výši přibližně deseti tisíc korun, které mu vznikly z předchozích trestních řízení a z nezaplacení jízdného. Dříve měl obžalovaný problém se zapojit do kolektivu, všichni si z něho dělají celý život legraci, proto postupem času začal žít více internetem než reálným životem a často přes internet navazoval vztahy, v reálném světě s tím měl problém, měl hodně vztahů přes internet pouze na dálku. Obžalovaný si dle svého vyjádření vždy rozuměl více s mladšími lidmi, jeho přátelé jsou ve věku od patnácti do osmnácti let. Připustil, že v rámci svého předchozího vztahu s [REDAKCE] na něho partnerka podala trestní oznámení pro znásilnění. Dle obžalovaného tak učinila proto, že jí přišel na nevěru a křičel na ni. Policií bylo znásilnění vyvráceno. Následně na něho podala trestní oznámení za napadení, neboť jí obžalovaný dal facku. Obžalovaný přiznal, že v minulosti po dívkách vyžadoval přes internet nahé fotografie. V souvislosti s tím si ho předvolala policie, kdy se zasílání intimních fotek týkalo jeho bývalé přítelkyně [REDAKCE], která ho následně kontaktovala s omluvou. Ohledně incidentu, kdy udeřil kamaráda do nosu, se obžalovaný vyjádřil, že dodnes jsou nejlepší přátelé.
6. K projednávané věci obžalovaný vypověděl, že s poškozenou nezletilou [REDAKCE] se seznámil na Instagramu, kde měl obžalovaný uvedeny své osobní údaje včetně svého věku. S nezletilou si psali, volali si, [REDAKCE] se vyjádřila, že k němu něco cítí, vyměňovali si i erotické zprávy. Chtěl po ní poslat fotku nader v podprsence, [REDAKCE] tak učinila, poslat další fotku však již přes výzvy obžalovaného odmítla. Obžalovaný poslal nezletilé rovněž svoji intimní fotografii, která se jí dle jeho vyjádření líbila. Po přibližně dvou týdnech se domluvili, že se sejdou. Nezletilá se vyjádřila, že si není jistá, co se týká sexu, ale že uvidí. Obžalovaný měl sex v plánu pouze, pokud by poškozená nezletilá chtěla. Své matce obžalovaný řekl, že jede za kamarády, neboť mu bylo jasné, že kdyby se zmínil o dívce, chtěla by matka vědět veškeré informace a spojit se s jejími rodiči. Takto ho kontroluje od incidentu, kdy byl obviněn za pohlavní zneužití, jelikož měl pohlavní styk se čtrnáctiletou dívkou, vše bylo tenkrát dobrovolné. Obžalovaný se snažil dávat pozor na to, kolik je [REDAKCE] let. V telefonu později viděl fotku její průkazky, na které bylo napsáno pozdější datum jejího narození. Toto nezletilá odůvodnila, že

¹ srov. též usnesení ze dne 10. 3. 2015, sp. zn. II. ÚS 3651/13, a usnesení Nejvyššího soudu ze dne 14. 4. 2020, sp. zn. 6 Tdo 347/202

datum narození je na průkazce špatně a že s rodiči již řeší nápravu. Obžalovaný jí věřil, když mu tvrdila, že jí je patnáct let a chodí do deváté třídy. Obžalovaný oslovoval nezletilou v mužském rodě, neboť se cítí lépe jako kluk.

7. Obžalovaný za nezletilou přijel v pátek do [REDAKCE], kde spolu strávili nějaký čas. Poté [REDAKCE] navrhla, že pojedou do [REDAKCE], kde bydlí. V autobuse potkali kamarádku, které poškozená nezletilá představila obžalovaného jako svého přítele. Ve [REDAKCE] šli k řece, posadili se na dřevěný plácek, nezletilá si sedla před obžalovaného, ten ji ze zadu objal a začal ji osahávat. [REDAKCE] navrhla, aby šli dál z dohledu lidí, u řeky si sama lehla, nechala se osahávat a líbat. Obžalovaný jí stáhl kalhoty pod kolena i se spodním prádlem a uspokojoval ji prsty přibližně pět až sedm minut. K souloži nedošlo. Poškozená nezletilá se tomu nebránila, ani slovně, ani fyzicky, nekroutila hlavou, celou dobu se na obžalovaného dívala, netvářila se, že by jí to bylo nepříjemné. Poškozená nezletilá musela jít poté domů, vrátila se se psem a společně s obžalovaným se procházeli po [REDAKCE], povídali si, [REDAKCE] byla veselá, dala obžalovanému náramek a on jí prstýnek. Pokud byl obžalovaný konfrontován s tím, že v přípravném řízení naopak vypověděl, že poškozené žádný prstýnek nedal, uvedl, že si detail vybavil až po poučení obhájkyne o důležitosti jednotlivých detailů. Obžalovaný přespal venku na podiu, ačkoli mu původně nezletilá slíbila, že společně přespí u její kamarádky, to však nevyšlo, jelikož to nezletilé rodiče nedovolili. Celou noc si psali.
8. Druhý den v sobotu přišla nezletilá [REDAKCE] za obžalovaným se psem a procházeli se. Nezletilá vyzvíдалa přes zprávy od rodičů, kdy odjedou na nákup. Když odjeli, vzala obžalovaného za ruku a přivedla domů, kde zamkla a nechala klíče v zámku. U sebe v pokoji mu dala ručník s tím, že se může dojít osprchovat. Když se obžalovaný svlékal v koupelně, nezletilá za ním přišla, objala ho, políbila, řekla mu, že mu to bez trička sluší, a odešla. Pokud byl obžalovaný konfrontován s tím, že v přípravném řízení vypovídal v tomto bodě odlišně, vysvětlil to tím, že si tento detail vybavil až později. Když se obžalovaný vrátil do pokoje, ležela poškozená nezletilá na posteli a hrála na Xboxu. Obžalovaný si k ní lehl, [REDAKCE] to přivítala, přitiskl se k ní ze zadu, chvíli se objímali a tulili. Poté se k němu nezletilá otočila čelem a začala ho líbat, on jí to oplácel a při tom ji osahával. Následně se začali vzájemně svlékat, obžalovaný poškozené nejprve stáhl triko, ona jemu také, rozepínala mu kalhoty a řekla, že by chtěla zkusit, jaké to doopravdy je. Obžalovaný svlékl [REDAKCE] legíny a chvíli ji uspokojoval prsty. Nezletilá ho od sebe neodstrkovala, sama se ho dotýkala. Potom se do ní pokusil zasunout penis, ale nešlo to, neboť so do [REDAKCE] nevešel. Nezletilá mu sdělila, že jí to bolí, ať přestane a obžalovaný přestal. Opět ji uspokojoval prsty a současně masturboval, ejakuloval na prostěradlo. Poté v pokoji jen tak seděli a nezletilá zjišťovala od rodičů, kdy se vrátí z nákupu. Rodiče přijeli dřív, než obžalovaný a nezletilá čekali, proto na [REDAKCE] pokyn utekl obžalovaný po schodišti a následně přes kuchyň zadním vchodem domu a přeskočil branku. [REDAKCE] za ním pak přiběhla s jeho botami a řekla mu, že ho její matka viděla. S nezletilou si dali pusu na rozloučenou a obžalovaný odešel na vlak. Ve zprávách se obžalovaný dle svého vysvětlení následně [REDAKCE] omlouval, neboť jí před tím osobně sdělil, že má ještě jednu přítelkyni, se kterou se rozchází. Nezletilá mu napsala, že chce jejich vztah ukončit, obžalovaný důvod nezná. Obžalovaný dodává, že kdyby poškozená nezletilá s pohlavním stykem nesouhlasila, určitě by se bránila fyzicky, má sílu, obžalovaného přeprala v páce. Řekla mu, že je ještě panna, ale působila, že už nějaké sexuální zkušenosti má, nestyděla se, dotekům šla naproti, při uspokojování prsty ho dobrovolně líbila. S nezletilou [REDAKCE] se už vidět nechce, raději bude sám, celé ho to mrzí, svým způsobem mu pořád chybí, miloval ji. Obžalovaný konstatoval, že výpověď nezletilé [REDAKCE] je lež.
9. Z trestné činnosti je obžalovaný přes konstantní popírání své viny jednoznačně usvědčován shora označenými a níže podrobně rozebranými důkazy.
10. K průběhu pátku 29. 4. 2022 poškozená nezletilá [REDAKCE] vypověděla (*č. l. 291-294 trestního spisu, přepis výsledku na č. l. 295-307*), že obžalovaný za ní přijel do [REDAKCE] vlakem, na čemž se vzájemně dohodli. S obžalovaným se seznámila přes aplikaci Discord, psali si přibližně týden a půl před setkáním. Byl jí sympatický. Odhadovala, že mu může být patnáct nebo

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Pospíšilová

šestnáct let. Ona mu sdělila, že jí je patnáct let, většinou říká, že jí je o dva nebo tři roky více než ve skutečnosti. V souvislosti s tím se jí zeptal, jestli už tedy může mít sex, což nezletilou zarazilo. V rámci konverzace chtěl po nezletilé poslat fotky prsou a pozadí ve spodní prádle. Poslala mu jednu fotku svých prsou v podprsence, další poslat nechtěla, obžalovaný jí stále přemlouval. Nechala se oslovovat jako kluk, neboť se cítí být trans. Při setkání bylo zezáčátku vše v pořádku, povídali si, smáli se. Poškozená nezletilá navrhla, že pojedou do [REDAKCE], kde bydlí. Ve [REDAKCE] v odpoledních hodinách se jí obžalovaný zeptal, zda zná nějaké místo, kam nechodí lidé, zavedla ho k řece za stromy. Chvilí tam seděli, poté ji začal osahávat, řekla mu, že to nechce. Poškozená nezletilá uvedla, že obžalovaný je sice hubený, ale vyšší, nezletilou by přetlačil, a jelikož tam nebyl nikdo, na koho by mohla zavolat, nebojovala s ním. Sahal jí na rozkrok a hrudník přes oblečení, následně i pod ním, nelíbali se. Strkal jí to přirození prsty, doufala, že obžalovaný uvidí, že jí to je nepříjemné, kroutila hlavou, zavírala oči. Poté cítila, že jí do přirození zasouvá penis, celou dobu měla zavřené oči. Obžalovaný se jí pak omlouval, ale nechtěla to v danou chvíli řešit, odpustila mu to. Po příchodu domů měla v kalhotkách krev. Daný den mu věnovala svůj **náramek**, který je součástí spisu (č. l. 782 trestního spisu).

11. Svědkyně [REDAKCE], matka nezletilé poškozené, v rámci své výpovědi v hlavním líčení k tomuto uvedla, že jí dcera v pátek volala, zda může jít s kamarádkou do města, večer nezletilá působila na matku normálně, nebyla zarmoucená.
12. Svědkyně [REDAKCE], matka obžalovaného se při své výpovědi v hlavním líčení k návštěvě [REDAKCE] syna vyjádřila tak, že obžalovaný matce řekl, že jede do [REDAKCE] za kamarády, byl tam dva dny, vracel se v sobotu. Svědkyně poznala, že jí obžalovaný lže. Lhal kvůli tomu, že znal její pravidla ohledně dívek, jelikož již ke dvěma incidentům s dívkami v souvislosti s nedobrovolným pohlavním stykem z jejich strany došlo, nic se však neprokázalo, bylo to dle slov svědkyně vymyšlené, za lež to označila i policie, obžalovaný dostal pouze pokutu za vyhrožování a nadávání ve zprávách. Matka obžalovaného nechtěla, aby se dostával do podobných situací, kdy ho partnerky osočují, neboť je obžalovaný velice důvěřivý. Svědkyně [REDAKCE] vždy chtěla vědět, s kým se obžalovaný stýká, kontrolovala obsah jeho mobilu a tabletu a zjišťovala, zda je vše v pořádku. Konverzace s poškozenou na ni následně po zjištění pravého důvodu návštěvy [REDAKCE] působila normálně, byla to zamilovaná konverzace, posílali si navzájem intimní fotografie, podle fotky nevypadala nezletilá dle svědkyně jako dítě.
13. K průběhu soboty 30. 4. 2022 poškozená nezletilá [REDAKCE] sdělila, že si vyčítala, že nechala obžalovaného spát venku. Přišla za ním a procházeli se společně se psem. Rodiče měli jet nakoupit, nezletilá [REDAKCE] od nich přes zprávy zjišťovala, kdy odjedou, a po jejich odjezdu nabídla obžalovanému, že se u ní doma podívají na nějaký film nebo seriál. Byli u ní v pokoji, obžalovaný se pak šel osprchovat do koupelny, nezletilá ležela na posteli a dívala se na televizi. Obžalovaný se vrátil do pokoje, nejprve se na posteli tulil, poté si na ni lehl, držel jí obě ruce za zápěstí. Ona na něho nesahala. Nemá ráda, když se jí někdo dotýká na vnitřní straně stehen. Vše dělal silou, několikrát mu řekla, že to nechce, odstrkovala ho rukama i nohama, nepřepřala ho. Obžalovaný do ní zasunul penis. Měla u toho zavřené oči, hnusilo se jí to. Nikdy před tím podobnou zkušenost neměla. Byli u ní doma v rozmezí půl hodiny až hodinu, bylo okolo jedenácté dopoledne. Poté přijeli její rodiče z nákupu, řekla mu, ať odejde přes zahradu. Vyběhl bez bot, které mu pak donesla. Na rozloučenou se objali a obžalovaný odešel na nádraží. Po jeho odchodu brečela, dávala si za vinu, co se stalo. Vyměnili si ještě několik zpráv, ale nechtěla s ním mluvit. Psala mu, že má strach, že bude těhotná. Na to jí odpověděl, ať se nebojí, že je neplodný. Poté jí rodiče kontakt na něj zablokovali. Rodičům to hned neřekla, přišlo jí to nechutné, bála se, jak budou reagovat. Když jim to však později sdělila, objímali ji a říkali, že to není její chyba. Nezletilá se s tím svěřila v daný den kamarádce [REDAKCE], ta hned za poškozenou nezletilou přijela domů a zjišťovala, zda je v pořádku. K obžalovanému v současné době [REDAKCE] cítí nenávisť, znechucení a zradu z jeho strany.

14. Výpověď [redacted] potvrzuje svědkyně nezletilá [redacted], **dříve** [redacted], kamarádka poškozené nezletilé (č. l. 324-330 *trestního spisu*), která uvedla, že jí [redacted] volala a sdělila jí, že přišla o panictví, do telefonu brečela, byla na tom psychicky špatně. Svědkyně [redacted] za ní přijela domů, poškozená nezletilá byla nesvá, smutná, mlčela a chvílemi brečela. Svědkyni řekla, že do obžalovaného byla zamilovaná a že se spolu ten den vyspali u ní v pokoji, i když mu sdělila, že to nechce.
15. Matka poškozené nezletilé [redacted] popsala ve své výpovědi v hlavním líčení sobotní den tak, že se chystali se s manželem na nákup a dcera šla vyvenčit psa, což bylo u ní nezvyklé. Následně od ní přišla SMS zpráva, kdy odjedou na nákup s odůvodněním, že nemá klíče, načež si pro ně přišla a šla opět ven se psem. Poté rodiče odjeli, během nakupování přišla od nezletilé další SMS zpráva s obsahem, kdy se vrátí z nákupu domů. Po příjezdu z nákupu, který trval přibližně hodinu, jim dcera otevřela s tím, že chce mluvit pouze s matkou, měla strach v očích. Následně svědkyně zahlédla siluetu, jak běží ze schodů dolů, a pak za brankou, jak se vzdaluje. Dcera jí řekla, že je to obžalovaný, nechtěla je seznamovat, před tím o nějakém patnáctiletém kamarádovi mluvila. Obžalovaný od nich utekl bez bot, proto mu je následně poškozená nezletilá odnesla. Matce nezletilá tvrdila, že je všechno v pořádku. Svědkyně o všem řekla manželovi. Když ukazovala nezletilá matce telefon s fotkou kamarádky, u které chtěla daný den přespát, problikla na displeji zpráva od obžalovaného se zněním „*neboj se, nebudeš těhotná*“, v reakci na to svědkyně otevřela konverzaci, ve které obžalovaný psal, že má pomalé sperma a zprávy s podobným obsahem. Přes počítač se pak svědkyně [redacted] znovu do konverzace přihlásila a po jejím přečtení, kdy obsahem bylo, že obžalovaný nepřestal, když o to prosila a že s ním teď nezletilá nechce mluvit, usoudila, že muselo mezi dcerou a obžalovaným k něčemu dojít. Do konverzace obžalovanému napsala, že jestli svědkyně zjistí, že její dceru pohlavně zneužil, neboť jí je teprve 13 let, nahlásí to na policii. Svědkyně tyto skutečnosti sdělila manželovi a následně na dceru zatlačila, aby jí vše pověděla. Dcera jí sdělila, že neví, jestli do ní zasunul penis či jí to udělal rukou, jelikož zavřela oči, řekla matce, že to nebylo dobrovolné. Poté to šla svědkyně s manželem ohlásit na policii.
16. Svědek [redacted], otec nezletilé poškozené shodně ve své výpovědi v hlavním líčení vypověděl, že po příjezdu z nákupu jim otevřel dcera dům a manželka zahlédla obžalovaného, jak utíká z domu. Poté chtěla dcera mluvit pouze s matkou, což bylo běžné. Mluvila s ní o tom, že tam měla kamaráda přes zákaz rodičů, kteří nebyli doma. Svědek dále potvrzuje výpověď svědkyně [redacted], že manželka prohlédla dceři telefon a našla v něm zprávy a fotky, na základě nichž vyšla celá věc najevo, nasvědčovalo to tomu, že mezi nimi došlo k sexu. Konverzaci dcery s obžalovaným ukázala svědkovi. Následně se matka snažil rozmluvit dceru, aby jim vše řekla, což se podařilo, poté to s manželkou jeli nahlásit na policii.
17. Dle výpovědi svědkyně [redacted] v hlavním líčení jí obžalovaný, když situaci následně s matkou řešil, tvrdil, že nic neudělal, že došlo jen k mazlení, brečel, byl špatný z toho, že mu nikdo nevěří. Svědkyně [redacted] se domnívá, že obžalovaný skutek nespáchal.
18. Listinným důkazem v podobě **protokolu o ohledání místa činu včetně mapy** (č. l. 27-28 *trestního spisu*) byly prokázány skutečnosti související s místem v katastru obce [redacted] v lesním prostoru zvaném „U Mlýna“ na pravém břehu řeky Malše mezi vzrostlým stromořadím. **Protokol o ohledání místa činu včetně náčrtku a fotodokumentace** (č. l. 29-42 *trestního spisu*) dokládá situaci v rodinném domu na adrese [redacted] č.p. [redacted], okres [redacted], během něhož bylo v dětském pokoji nezletilé, který se nachází ve druhém patře rodinného domu, zajištěno mimo jiné prostěradlo, na kterém byla velká hnědá šmouha. Zajištěné věci byly po **souhlasu s likvidací věcí** (č. l. 264 *trestního spisu*) zlikvidovány.
19. **Ambulantní zprávou z pohotovosti** (č. l. 487 *trestního spisu*) byla prokázána deflorace hymenu, tedy natržení panenské blány u poškozené nezletilé se stavem hojení odpovídající datu pohlavního styku s obžalovaným. Zkoumáním, jehož výsledek je zapsán ve **znaleckém posudku z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetiky** (č. l. 366-376 *trestního spisu*), bylo zjištěno, že ve

stěrech z pochvy poškozené nezletilé nebyla prokázána přítomnost spermatu. Nalezena byla shoda na úrovni individuální identifikace genetického profilu obžalovaného s genetickým profilem spermatu setřeného z povlaku na příkrývku a dále shoda haplotypu Y chromozomu obžalovaného s haplotypem Y chromozomu ze stěru slin z tepláků a ze stěru směsi lidského ejakulátu a poševního sekretu z kalhotek. Shoda na úrovni individuální identifikace byla rovněž nalezena u genetického profilu poškozené nezletilé s genetickým profilem krevní stopy setřené z povlaku na polštář, z povlaku na příkrývku, z přehození přes postel a z prostěradla. K tomuto se obžalovaný vyjádřil, že krev na povlečení nemusí být z daného dne, může se jednat o krev ze sebepoškozování poškozené nezletilé či z dřívější její menstruace.

20. **Protokol o provedení domovní prohlídky včetně DVD a fotodokumentace** (č. l. 243-257 *trestního spisu*) dokládá provedení domovní prohlídky v domě na adrese [REDAKCE] č.p. [REDAKCE], [REDAKCE], kde obžalovaný bydlel. Obžalovaným byl při domovní prohlídce vydán mobilní telefon značky Samsung, ze kterého komunikoval s poškozenou nezletilou. Tento byl policejním orgánem dle **protokolu o vydání věci** (č. l. 262 *trestního spisu*) již vrácen oprávněné osobě. Ze **znaleckého posudku z oboru kriminalistika, analýza dat a zkoumání nosičů dat** (č. 355-358 *trestního spisu*) vyplývá, že byla provedena záloha dostupných dat z předmětného mobilního telefonu.
21. Z **protokolu o ohledání věci včetně DVD a fotodokumentace** (č. l. 2-26 *trestního spisu*) soud zjistil, že v rámci komunikace v aplikaci Discord si obžalovaný a poškozená nezletilá vyjadřovali vzájemnou náklonost, psali si, že se milují, domluvili se na příjezdu obžalovaného do [REDAKCE] v pátek 29. 4. 2022. Obžalovaný po nezletilé vyžadoval fotografie jejího těla, nezletilá odepsala, že se na to necítí. Obžalovaný přijel do [REDAKCE] před 14. hodinou v domluvený den. Před spaním venku nabízela nezletilá obžalovanému deku a že se u nich může druhý den vysprchovat, až nebudou rodiče doma. Domluvili se, že za ním druhý den ráno přijde, poté půjdou spolu k ní domů a obžalovaný tam chvíli pobude, než se rodiče vrátí. Obžalovaný psal [REDAKCE], zda ho zahřeje svým tělem, když budou oba nazí. Nezletilá odepsala, že jí vše bolí ještě ze včerejšího dne, obžalovaný odpověděl, že bude opatrnější. Konverzace rovněž obsahuje sdělení obžalovaného, že se jednou popral s otcem své bývalé přítelkyně. Ve dvanáct hodin dne 30. 4. 2022 se obžalovaný [REDAKCE] omlouval za to, že nepřestal, že jí do toho neměl nutit, že ví, že jí ublížil, moc ho to mrzí, nechce ji ztratit, náramek od ní si nechá navždy. Nezletilá mu odepsala zprávu s obsahem, co nepochopil na tom, aby přestal, že má strach, že bude těhotná. Dále že chce být sama, chce se jí brečet a je jí zle. Obžalovaný se vyjádřil, že mu doktorka řekla, že má málo spermatu, které se nedostane do ženského vajíčka, navíc neejakuloval do poškozené nezletilé, tudíž se nemusí bát, že bude těhotná. Dne 4. 5. 2022 napsala obžalovanému z účtu nezletilé její matka, aby obžalovaný [REDAKCE] již nekontaktoval, dceři je třináct let a pokud zjistí, že dceru zneužil, nahlásí to na policii.
22. Ohledně osoby obžalovaného zjistil soud ze znaleckého posudku **MUDr. Pavly Bittnerové a Mgr. Hany Ortmannové**, z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, sexuologie a klinická psychologie (č. l. 394-423 *trestního spisu*), že obžalovanému nebránilo nic v tom, aby byl schopen rozpoznat nebezpečnost svého jednání pro společnost a aby mohl své jednání ovládat, kdyby chtěl. Je schopen chápat smysl trestního řízení. V době páchané trestné činnosti a ani v současnosti netrpí duševní poruchou v pravém slova smyslu, tj. psychózou, těžkou depresivní či manickou náladou. Jeho klinický intelekt není narušený. Psychická a sociální úroveň plně odpovídá jeho fyzickému věku. Obžalovaný má zcela dostatečné schopnosti, aby si zapamatoval průběh událostí a tyto události správně reprodukoval. Obžalovaný naplňuje diagnostická kritéria pro smíšenou poruchu osobnosti s výraznými rysy narcistickými a impulzivními. Jedná se o povahovou odchylku či nevhodnou skladbu povahových vlastností, jež nelze psychiatrickou léčbou změnit či vyléčit, jedná se o odchylku celoživotní, čímž je dána její prognóza. Obžalovaný je zvýšeně iritabilní, má nízkou frustrační toleranci a nízký práh pro uvolnění agresivity, což vyplývá z jeho povahy. Agresivitu vnímá jako zcela legitimní způsob sebeprosazení. Míra frustrace, která vyvolává agresivní jednání,

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Pospíšilová

je zcela neodpovídající míře užitého násilí. V zátěžových situacích jedná impulsivně, bez rozmyslu. Jeho obrannými mechanismy jsou právě agrese a devalvace. Morální úroveň obžalovaného je velmi nízká, obžalovaný běžně užívá lež pro získání svých výhod, chybí mu morální zábrany k užití lži jako prostředku. U obžalovaného je dle znalkyň i zřejmá motivace pro případné zkreslení jeho výpovědi v tomto trestním řízení. Znalkyněmi nebyla diagnostikována závislost na alkoholu ani jiné návykové látky. Rovněž nebyla prokázána parafilie ani sexuální deviace jako trvalá chorobná preference patologických vzorců sexuálního chování. Pokud by bylo soudem prokázáno, že byl informován o skutečném věku poškozené nezletilé nebo že jednal proti jejímu odporu, znalkyně vyhodnotily, že je v souladu s jeho osobnostní výbavou jednání bez ohledu na společenská pravidla a normy, zároveň i bez ohledu na prožívání druhých lidí.

23. Nad rámec písemného znění znaleckého posudku konstatovaly znalkyně u hlavního líčení v rámci jeho podání následující. Další vývoj osobnosti ve vztahu k protiprávnímu jednání a případnou resocializaci u obžalovaného hodnotí znalkyně jako negativní kvůli jeho anamnéze, neboť problémy s dodržováním pravidel a s respektováním sociálních norem jsou u něho dlouhodobé a jsou prokazatelně zachyceny již od prvního stupně základní školy v celém průběhu dospívání. Rovněž shora uvedená porucha osobnosti, která je trvalým a medicínsky neovlivnitelným problémem, k možnosti resocializace přispívá negativně. U obžalovaného není patrná snaha o změnu chování, nevidí na své straně žádné chyby. Dalším faktorem pro zmíněnou negativní prognózu je dosavadní fungování obžalovaného a skutečnost, že od ukončení základní školy nemá žádné vzdělání a nemá žádný trvalý pracovní poměr, není tedy plnohodnotně zapojen do společnosti. Naopak pozitivním prognostickým faktorem může být jeho průměrný intelekt, který dává naději formálního přizpůsobení obžalovaného, tedy regulování a přizpůsobení svého chování na základě zjištění, že je pro obžalovaného výhodné dodržovat normy a zákony například pro to, aby se nedostal do vězení, aby si vydělal peníze na své zájmy či aby mohl obecně fungovat. Změnit své chování musí však obžalovaný chtít sám. K dostupným **lékařským zprávám** (č. l. 652, 655-664, 728-729 *trestního spisu*), v rámci kterých byla obžalovanému v dětském věku diagnostikována [REDAKCE], se znalkyně vyjádřily, že tato porucha se následně v dospělém věku často projevuje právě jako porucha osobnosti s impulsivními rysy, která byla diagnostikována u obžalovaného při znaleckém vyšetření. Dále ohledně těchto zpráv konstatovaly, že porucha autistického spektra a rysy Aspergerova syndromu byly vyloučeny, ADHD je pak porucha, která nepřechází do dospělosti a nijak člověka neinvalidizuje, lze s ní zcela běžně fungovat a zařadit do běžného pracovního procesu. K výběru partnerek mladších patnácti let znalkyně uvedly, že důvodem takového chování je ze strany obžalovaného skutečnost, že pro obžalovaného je snazší zaujmout mladší dívky, proto si s nimi i více rozumí než se staršími. Projevy agrese a sníženou frustrační toleranci, o kterých hovořily znalkyně, popisují též **zprávy z Dětského diagnostického ústavu** [REDAKCE] (č. l. 665-667 *trestního spisu*), **ze Střediska výchovné péče** [REDAKCE] (č. l. 668-671 *trestního spisu*) a **z Pedagogicko-psychologické poradny** v [REDAKCE] (č. l. 717-719 *trestního spisu*). Obě znalkyně rovněž přesvědčivě vysvětlily komplementaritu aktuálních znaleckých závěrů s předchozími výsledky znaleckého zkoumání obžalovaného, které měly obě možnost provádět nezávisle na sobě. Drobné posuny v závěrech lze dle znalkyň přičíst zejména plynutí času a dospívání obžalovaného. Znalkyně rovněž vysvětlily, že doplňující podklady předložené obhajobou nejsou důvodem pro změnu znaleckých závěrů, ale jsou s nimi plně v souladu.
24. Svědkyně [REDAKCE] dle své výpovědi považuje obžalovaného za chytrého a citově založeného, který ostatním pomáhal. Připustila, že se u obžalovaného objevovaly projevy špatné socializace, měl problém s fungováním v kolektivu, cítí se být mladší, rozumí si s mladšími dívkami. Svědkyně uvedla, že dle psychologa, kterého se se synem navštěvovala, měl rysy autismu a Aspergerova syndromu. Obžalovaný zažil dle svědkyně šikanu, svědkyně si nemyslí, že by on sám někomu úmyslně ubližoval. Měl incident s kamarádem, který obžalovanému nadával, proto ho obžalovaný udeřil. Skutečnost, že měl nějakou dívku ohrožovat střepem, byla dle svědkyně lež. Matka obžalovaného pro dodržování pravidel v rodině jakožto výchovného prostředí udělala

maximum a obžalovaný stanovená pravidla dodržoval. Svědkyně dále vypověděla, že obžalovaný nedokáže vytrvat ve svém úsilí, proto po základním vzdělání nedokončil žádnou školu, ač to zkoušel. Když mu učitel řekl něco rázněji, bral si to osobně a chtěl se obhájit, neunesl to. Paní doktorka mu nedala doporučení ani na studium, avšak ani na brigády, a to z důvodu, že by neporozuměl systému fungování stroje a mohl by si ublížit, byl mu doporučen invalidní důchod.

25. K osobě obžalovaného dále v přípravném řízení vypovídala svědkyně nezletilá [REDAKCE], jež uvedla, že jí měla kamarádka [REDAKCE] sdělit, že jí kluk, který vystupoval pod přezdívkou [REDAKCE], fyzicky napadl, nahlásila to na policii, jelikož však neznala jeho jméno, policie věc pro nedostatek důkazů odložila. Výpověď svědkyně potvrzují **úřední záznamy z trestní věci oznamovatelky [REDAKCE]** (č. l. 510-513 trestního spisu), která ve shodě se svědkyní oznámila policii události přibližně z roku 2021, kdy si psali s obžalovaným na Instagramu, měli spolu vztah přes internet, v němž byl obžalovaný majetnický, vyhrožoval jí, že zabije ji a její kamarádku. Když se potkali, srazil ji na zem, asi šestkrát udeřil do hlavy, poté na ni útočil, když ležela na zemi, nadával jí, následně utekl. Po útoku jí přišla zpráva z neznámého čísla, že měla štěstí, že ji [REDAKCE] neznásilnil, protože byl hodně naštvaný. Dále [REDAKCE] uvedla, že jednu z jejích kamarádek měl obžalovaný znásilnil, ale na policii to neohlásila. Dle informací získaných od [REDAKCE] si obžalovaný na Instagramu vyhledával dívky ve věku 14 let a nutil je k sexu. Oznámení [REDAKCE] dokládá i vyjádření její kamarádky [REDAKCE], za kterou po útoku utekla.

26. Z **protokolu o ohledání věci včetně DVD** (č. l. 44-45 trestního spisu) a **úředních záznamů** (č. l. 46, 47-92, 129 trestního spisu) soud zjistil, že bylo provedeno zdokumentování komunikace obžalovaného na sociální síti Facebook (aplikace Messenger) a komunikátoru Discord. Obžalovaný v konverzacích již od svých 16 let vyžadoval po dívkách intimní fotografie, videa a erotické telefonáty, a to i přes jejich odpor či sdělení, že jim je méně než patnáct let, některé vydíral znásilněním či zveřejněním zaslaných fotografií a videí na internetu, pokud mu nezašlou další. Konkrétně se jedná o vyžadování fotografií obnaženého těla desetileté dívky [REDAKCE] v době od května do července 2019 i při vědomí jejího věku, sexuálně explicitní konverzaci včetně přemlouvání k sexuálnímu styku a zaslání vlastních obnažených fotografií desetileté [REDAKCE] v květnu a červnu 2019, a dále až do dubna 2020, i při vědomí jejího věku. Dle obsahu konverzace dále obžalovaný realizoval homosexuální styk s šestnáctiletým [REDAKCE] v listopadu 201, zaslali si vzájemně pornografická videa s [REDAKCE] v únoru 2020 a sexuálně explicitní konverzaci včetně zaslání erotických fotografií vedl se [REDAKCE] od března do června 2020. Obžalovaný rovněž vyžadoval fotografie obnaženého těla čtrnáctileté dívky [REDAKCE] v září 2020 a fotografie obnaženého těla šestnáctileté dívky [REDAKCE] v listopadu 2020, se kterou se v této době opakovaně setkal kvůli pohlavnímu styku (ač dle své výpovědi v této době chodil s [REDAKCE], které nikdy nebyl nevěrný). Dále obžalovaný vedl sexuálně explicitní konverzaci se zasláním fotografií obnaženého těla s třináctiletou [REDAKCE] od prosince 2020 do června 2021, které v průběhu konverzace vyhrožuje zveřejněním erotických fotografií a jejím prostřednictvím se omlouvá její přítelkyni, jež se kvůli jeho vydírání měla pokusit o sebevraždu. Domlouval si rovněž homosexuální styk s šestnácti či sedmnáctiletým [REDAKCE] v lednu 2022, a kromě toho vedl i další erotickou konverzaci s dalšími neustanovenými muži i ženami ve sledovaném období. Z konverzace osobou označenou jako [REDAKCE] přitom navíc soud zjišťuje, že si obžalovaný od dívky vyžádal obnažené fotografie v období od března do května 2022 a dvakrát si vynutil uskutečnění pohlavní styk, ač to ona sama nechtěla, přičemž k této události mělo dojít dle obsahu komunikace na začátku března 2022 (necelý měsíc před projednávanou událostí). S osobou [REDAKCE] si obžalovaný zaslali v období od března do května

2022, přičemž dle jejich konverzace se na počátku května 2022 (krátce po projednávané události) setkali ve [REDAKCE] kvůli uskutečnění pohlavního styku.

27. Z **úředního záznamu s přílohami** (č. l. 491-498 *trestního spisu*) byly zjištěny za roky 2020 a 2021 záznamy o prošetřování skutků se sexuálním podtextem, u kterých byla použita přezdívka [REDAKCE], kterou užívá obžalovaný. U poškozené [REDAKCE] se jednalo o vyšetřování zneužití dítěte k výrobě pornografie, toto bylo dokázáno též listinným důkazem v podobě **úředního záznamu policejního orgánu** (č. l. 500-507 *trestního spisu*), dále u poškozené [REDAKCE] se jednalo o vyšetřování znásilnění (podrobnosti viz níže), dále u poškozené [REDAKCE] pohlavního zneužití a u [REDAKCE] vydírání nezletilé na sociální síti.
28. Ze **zprávy od Městského úřadu** [REDAKCE] (č. l. 544 *trestního spisu*) plyne, že u obžalovaného byly projednávány tři přestupky, přičemž jedna z věcí byla postoupena orgánům činným v trestním řízení, druhá přestupková věc byla odložena a v posledním správním řízení byla obžalovanému za spáchání přestupku uložena pokuta, tuto skutečnost potvrzuje i **opis z evidence přestupků** (č. l. 566 *trestního spisu*) a **rozhodnutí Komise pro projednávání přestupků města** [REDAKCE] **ze dne 28. 1. 2022 č. j. PŘ/54/21**, kterým bylo rozhodnuto o uložení pokuty ve výši 3 500 Kč obžalovanému, a to za spáchání přestupku proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. c) bod 4 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, kterého se dopustil tím, že [REDAKCE] vyhrožoval fyzickým násilím a dále tím, že zveřejní její intimní fotografie. Jedná se o přestupek spáchaný v souvislosti s jednáním obžalovaného vůči jmenované, vyšetřovaný původně jako podezření ze znásilnění.
29. **Písemnosti řízení Policie ČR, Územní odbor Beroun sp. zn.** [REDAKCE] (č. l. 214-229 *trestního spisu*) zachycují, že dne 3. 11. 2021 byly zahájeny úkony trestního řízení ve věci spáchání [REDAKCE] přečinu vydírání podle § 175 odst. 1 trestního řádu s následným rozšířením právní kvalifikace o přečin zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 trestního zákoníku vůči poškozené nezletilé [REDAKCE]. Obžalovaný vyhrožoval poškozené fyzickým násilím, únosem, uvězněním a znásilňováním, pokud mu nezašle své nahé fotografie. Trestní věc byla odložena pro neúčelnost, neboť trest, k němuž dané stíhání vedlo, by byl zcela bez významu vedle trestu, kterým je obžalovaný ohrožen v rámci projednávané trestní věci.
30. **Písemnosti řízení Policie ČR, Územní odbor Domažlice sp. zn.** [REDAKCE] (č. l. 198-213 *trestního spisu*) obsahují zahájení úkonů trestního řízení dne 4. 9. 2022 (tedy v době, kdy měl po propuštění ze zadržení v této věci vykonávat probační dohled) ve věci spáchání přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního řádu [REDAKCE] vůči poškozené nezletilé [REDAKCE]. Obžalovaný vyhrožoval poškozené zabitím. Ve **výpisu z Centrální evidence stíhaných osob** (č. l. 618-623 *trestního spisu*) je v současné době v evidenci u obžalovaného vedena tato věc jako jediná nevyřízena, když dle **sdělení policejního orgánu** (č. l. 624 *trestního spisu*) byla rovněž odložena, a to ze stejného důvodu jako trestní věc popsána výše.
31. Z **opisu z evidence rejstříku trestů fyzických osob** (č. l. 567 *trestního spisu*) byly soudem zjištěny dva záznamy, a to o následujících odsouzeních obžalovaného. **Rozsudkem Okresního soudu v Domažlicích č. j.** [REDAKCE] **ze dne 11. 9. 2019** (č. l. 562-564 *trestního spisu*) byl [REDAKCE] uznán vinným pro provinění výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku a provinění poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku. Od uložení trestního opatření bylo podmíněně upuštěno se stanovením zkušební doby v trvání 8 měsíců. [REDAKCE] se osvědčil dne 7. 7. 2020. **Rozsudkem Okresního soudu v Domažlicích č. j. 1 T 61/2022 - 215 ze dne 14. 7. 2022** (č. l. 558 *trestního spisu*) byla schválena dohoda o vině a trestu, na základě níž byl uznán vinným zločinem pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního

zákoníku, kterého se dopustil vůči [REDAKCE], k trestu odnětí svobody ve výměře 16 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 26 měsíců.

32. **Zprávy ze zaměstnání** (č. l. 549-550, 553-555 *trestního spisu*) vypovídají o tom, že u zaměstnavatele [REDAKCE] prováděl obžalovaný brigádnickou výpomoc v délce 14 dnů od 15. 8. do 31. 8. 2021, která byla ukončena na žádost obžalovaného **dohodou o skončení výkonu práce** (č. l. 345 *trestního spisu*). U zaměstnavatele [REDAKCE] obžalovaný odpracoval jeden pracovní den 3. 8. 2021, pracovní poměr byl ukončen z důvodu absencí, pracovní morálku měl obžalovaný dle hodnocení zaměstnavatele špatnou. V **dohodě o pracovní činnosti** (č. l. 343 *trestního spisu*) je sjednán den nástupu obžalovaného u zaměstnavatele [REDAKCE] na pozici pomocný operátor rovněž na den 3. 8. 2021.
33. Ze **zprávy Střediska křesťanské pomoci** [REDAKCE] (č. l. 558 *trestního spisu*) a **smlouvy o poskytnutí sociální služby v Domě na půl cesty** [REDAKCE] (č. l. 342 *trestního spisu*) bylo zjištěno, že obžalovaný využíval pobytovou sociální službu Dům na půl cesty [REDAKCE] od 30. 7. 2021 do 11. 10. 2021.
34. Z **protokolu o zadržení osoby podezřelé** (č. l. 140-141, 171-172 *trestního spisu*), **usnesení Okresního soudu v Českých Budějovicích č. j. 8 Nt 1104/2022 – 14 ze dne 20. 5. 2022** (č. l. 160 *trestního spisu*), **zprávy Probační a mediační služby Domažlice** (č. l. 161-163, 164 *trestního spisu*), **usnesení Okresního soudu v Českých Budějovicích č. j. 8 Nt 1104/2022 – 19 ze dne 11. 10. 2022** (č. l. 185-188 *trestního spisu*) vyplývá, obžalovaný byl dne 18. 5. 2022 policejním orgánem zadržen, Okresní soud v Českých Budějovicích rozhodl o jeho propuštění ze zadržení na svobodu a nahrazení vazby dohledem probačního úředníka. Obžalovaný se bez dostatečné omluvy třikrát na konzultaci na probační a mediační službu nedostavil, proto byl dne 11. 10. 2022 opětovně zadržen a Okresním soudem v Českých Budějovicích vzat do vazby.
35. **K osobě poškozené nezletilé** [REDAKCE] vyslechl soud v hlavním líčení znalkyni **Mgr. Miluši Pixovou**, která přednesla závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, ve shodě s jejím písemným vyhotovením (č. l. 436-464 *trestního spisu*) a dále jej doplnila v rámci podání posudku v hlavním líčení. Ze znaleckého zkoumání vyplývá, že nezletilá netrpí duševní poruchou nebo chorobou, ani poruchou myšlení, vnímání či paměti, která by měla z forenzního hlediska vliv na její schopnost vnímat, pamatovat si a reprodukovat prožité události i po časovém odstupu, a to jak obecně, tak i vzhledem k vyšetřovaným událostem. Projevuje se u ní oproti jiným oblastem menší zralost v sociální oblasti, je patrná menší zdatnost v oblasti úsudku a v orientaci v sociálních situacích. Poškozená nezletilá je snadněji ovlivnitelná druhými osobami. Znalkyní byly u nezletilé shledány mírné sklony k dramatizaci prožívání. Obecná věrohodnost je u nezletilé mírně snížena v důsledku emočně nestabilních rysů osobnosti, kdy posuzovaná může mít v pro sebe citlivých oblastech tendenci ke zkreslení výpovědi, a to ve smyslu snižování jejího podílu na průběhu dané situace, kdy si uvědomuje, že jednala bez vědomí rodičů, a skutečnost, že k situaci došlo, si od začátku přičítala jako svoji vinu. Znaleckým vyšetřením u ní nebyly zjištěny významné sklony ke lhaní, jednotlivé ukazatele hovoří spíše pro fakt, že poškozená nezletilá danou situaci prožila, jak uvádí, než že by se jednalo o vyjádření postavené na fantazijním konstruktu. Vzhledem k osobnostním rysům nezletilé je pravděpodobné, že i přes nepříznivé či násilné chování obžalovaného vůči její osobě, by mu byla schopna toto jednání odpustit, a to z důvodu udržení vztahu, který si sama interpretovala jako blízký partnerský vztah a do obžalovaného byla zamilovaná. V souladu s osobností nezletilé jsou pravděpodobné úzkostné, paralyzující reakce na zvýšenou zátěž a ohrožení, podobně jak je popisuje během své reakce na jednání obžalovaného. Zavřené oči a čekání, až daná situace přejde, je běžný mechanismus u člověka s emočně nestabilními rysy, kterým je právě poškozená nezletilá. Jednala tak z důvodu, že chtěla udržet vztah, který byl pro ni důležitý. U poškozené nezletilé nebyly zaznamenány motivy mstivosti vůči obžalovanému, z jeho chování je zklamaná a vyčítá si, že se nechala obžalovaným využít. V době znaleckého zkoumání

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Pospíšilová

nebyly přítomny známky svědčící pro posttraumatickou stresovou poruchu u nezletilé. Po dané události se u ní projevila akutní reakce na stres v trvání přibližně jednoho týdne, jež se projevovala úzkostným prožíváním, dysforií a poruchami spánku. V současné době nelze vyloučit, že u poškozené nezletilé s odstupem času nastane možný rozvoj posttraumatické stresové poruchy či jiné projevy traumatizace v širším smyslu, pravděpodobně jsou zejména negativní důsledky činu na její utváření genderové identity a partnerských vztahů, a dále možné potíže ve výkonové oblasti jako je pracovní uplatnění či studijní prospívání, emoční oblasti a sociální oblasti.

36. Svědkyně [REDAKCE] o dceři vypověděla, že o události nechce hovořit, když se jí na to matka zeptá, přestane mluvit a má slzy v očích, snaží se na to zapomenout, myslí si, že ona je ta špatná, neboť tomu měla zabránit. Doma se nesmí bavit o sexu nebo se dívat v televizi na kriminálky, ve kterých je vyobrazeno znásilnění, v takové situaci dcera strne, přestane mluvit a prosí rodiče, ať to přepnou. Dcera nedokáže nikomu říct ne, je introvert, uzavřená sama do sebe a těžko si hledá kamarády, neboť ve třetí nebo čtvrté třídě zažila šikanu, poté následovala covidová epidemie, kdy byla zavřená doma, proto byla snadno využitelná, když s ní někdo chtěl být kamarád. Trvalo dlouho, než ji mohli po incidentu obejmout, zejména zezadu, v takovém případě strnula a začala se klepat. Po události měla [REDAKCE] problémy se spánkem, několikrát se v noci budila, dále měla problémy se soustředěním.
37. Na základě výše popsaného dokazování soud učinil následující **závěry o skutkovém ději**. Soud nemá žádných pochyb, že se obžalovaný dopustil jednání, které je podrobně popsáno ve výrokové části tohoto rozsudku.
38. Přímými svědky projednávaných událostí byli pouze obžalovaný [REDAKCE] a poškozená nezletilá [REDAKCE]. [REDAKCE] a [REDAKCE] si dle jejich shodných vyjádření a dle dostupné komunikace z aplikace Discord psali přibližně týden a půl až dva týdny před tím, než obžalovaný za poškozenou nezletilou přijel do [REDAKCE]. Obžalovaný oslovoval [REDAKCE] na její přání v mužském rodě, neboť se lépe cítila jako kluk. V průběhu korespondence vyžadoval obžalovaný zaslání intimních fotek nezletilé a rovněž posílal fotografie své. Toto potvrzuje i výpověď matky obžalovaného, která jejich komunikaci kontrolovala. Obžalovaný se v korespondenci zmiňoval o sexuálním jednání, které by chtěl po jeho příjezdu činit, reakce nezletilé byla spíše odmítavá, na tento druh konverzace však přistoupila, nechtěla obžalovanému zaslat více než jednu svoji fotografii, obžalovaný na ni přesto naléhal. Dále z výpovědi i z komunikace vyplývá, že se v pátek setkali na vlakovém nádraží, procházeli se po [REDAKCE], povídali si, nezletilá se při tom cítila dobře. Na návrh poškozené odjeli společně do [REDAKCE], kde poškozená nezletilá bydlí. Nejpozději v této době se obžalovaný přes informace uváděné poškozenou dozvěděl z její průkazky i skutečný věk poškozené. K následujícím událostem obžalovaný vypověděl, že ho nezletilá [REDAKCE] sama odvedla stranou od lidí, poškozená nezletilá uvedla, že ho zavedla k řece za stromy na jeho výzvu, aby se přesunuli na místo, které lidé nenavštěvují, proto ho vzala na své oblíbené místo, kde se cítila bezpečně. Dále obžalovaný popsal, že došlo k dobrovolnému styku, který dle jeho výpovědi nebyl vykonán souloží, nezletilou uspokojoval prsty. Naopak nezletilá [REDAKCE] vypověděla, že po uspokojování prsty došlo i k pohlavnímu styku, řekla mu, že to nechce, nebojovala s ním, avšak kroucením hlavou a zavíráním očí vyjadřovala, že se jí to nelíbí. Obžalovaný se jí poté omluvil, odpustila mu to. Po příchodu domů měla v kalhotkách krev. Ohledně dalšího průběhu večera, noci a rána se výpovědi obžalovaného a poškozené nezletilé včetně internetové komunikace shodují. Obžalovaný spal venku ve [REDAKCE], psali si a domlouvali se na dalším setkání. Ráno za ním nezletilá přišla, procházeli se, venčili psa. Poškozená nezletilá zjišťovala od rodičů, kdy odjedou, a když se tak stalo, vzala obžalovaného k sobě domů. Obžalovaný se u ní doma vysprchoval a přišel za nezletilou do jejího pokoje, kde ležela na posteli, lehl si k ní, tulili se. Ohledně dalšího jednání se opět výpovědi obžalovaného a nezletilé [REDAKCE] rozcházejí. Obžalovaný nerozporuje, že v tomto případě došlo po uspokojování poškozené nezletilé prsty i k následné souloží, avšak opět tvrdí, že to bylo ze strany nezletilé činěno dobrovolně

a že sama byla aktivní v dotekách, líbání a vzájemném svlékání. Zasunutí penisu nezletilou bolelo, proto na její výzvu přestal. Následně po masturbaci ejakuloval na prostěradlo. Poškozená nezletilá se k jednání obžalovaného vyjádřila tak, že obžalovaný ji silou držel za zápěstí, lehl si na ni a zasunul do ní penis, ačkoli mu několikrát řekla, že to nechce a odstrkovala ho, celou dobu měla zavřené oči. Sperma obžalovaného bylo nalezeno na povlečení v posteli nezletilé a na jejím oblečení, ve stěrech z pochvy poškozené nezletilé nebyla přítomnost spermatu prokázána. Kromě výpovědi je důkazem, že došlo k souloži, rovněž zpráva z gynekologie. Ohledně následujících událostí vypověděli shodně obžalovaný, poškozená nezletilá i její rodiče. Rodiče nezletilé se vrátili z nákupu domů, poškozená navedla obžalovaného, kudy má utéct, při útěku ho matka nezletilé zahlédla. [redacted] následně donesla obžalovanému boty a před jeho odchodem se spolu rozloučili.

39. Řadu okolností popisovali obžalovaný a poškozená nezletilá shodně, v podstatných částech se však jejich výpovědi rozcházejí. Soud se proto pečlivě zabíral hodnocením věrohodnosti jejich výpovědí. Žádné důkazy provedené soudem však nnesvědčí pro pravdivost verze obžalovaného. Pro [redacted] není násilnické chování cizí. O tomto se soud přesvědčil na základě provedených listinných důkazů, které dokládají jednání obžalovaného v minulosti. Obžalovaný v konverzacích na internetu vyžadoval po dívkách intimní fotografie, videa a erotické telefonáty, a to i přes jejich odpor. Pro obžalovaného zároveň nebyl problém, pokud bylo dívkám méně než patnáct let. Některé vydíral znásilněním či zveřejněním zaslaných fotografií a videí na internetu, pokud mu nezašlou další. Z jedné konverzace, která se odehrála krátce před projednáváním událostmi, vyplývá, že si obžalovaný od dívky dvakrát vynutil pohlavní styk, ač ona nechtěla. V samotné konverzaci s nezletilou [redacted] obžalovaný popisuje své fyzické násilí vůči otci bývalé přítelkyně. V oznámení podaném [redacted] je uvedeno, že ji měl obžalovaný rovněž vydírat a následně fyzicky napadnout. Obžalovaný byl opakovaně vyšetřován pro skutky se sexuálním podtextem, a to zneužití dítěte k výrobě pornografie spáchané vůči [redacted] a dále byla obžalovanému uložena pokuta za spáchání přestupku, kterého se dopustil tím, že [redacted] vyhrožoval fyzickým násilím a zveřejněním jejích intimních fotografií. Zahájeny byly úkony trestního řízení ve věci spáchání [redacted] přečinu vydírání podle § 175 odst. 1 trestního řádu s následným rozšířením právní kvalifikace o přečin zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 trestního zákoníku vůči [redacted], které obžalovaný vyhrožoval fyzickým násilím a znásilněním, pokud mu nezašle své nahé fotografie, a ve věci spáchání přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního řádu [redacted] vůči [redacted], které vyhrožoval zabitím a dle svého vyjádření jí dal facku. Rozsudky soudů byl obžalovaný uznán vinným pro provinění výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku a provinění poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku a dále byl obžalovaný odsouzen pro pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se dopustil vůči [redacted]. Způsob jednání obžalovaného, který popisuje poškozená nezletilá [redacted], tedy přesně zapadá do toho, jakým způsobem obžalovaný obvykle navazoval vztahy, jaké druhy vztahů a jakým způsobem se v nich choval. Způsob násilného chování obžalovaného vůči nezletilé není žádným excesem z toho, jak se dosud choval, naopak dle dostupných důkazů plně odpovídá jeho předchozímu jednání. Závěry znaleckého posudku s těmito zjištěními naprosto korelují a popisují jeho osobu shodným způsobem. Ze znaleckého posudku je důležité zdůraznit, že z povahy obžalovaného vyplývá, že má nízkou frustrační toleranci a nízký práh pro uvolnění agresivity. Agresivitu vnímá jako zcela legitimní způsob sebeprosazení. Morální úroveň obžalovaného je velmi nízká, lež běžně užívá pro získání svých výhod. Dle vyjádření znalkyň je u něho i zřejmá motivace pro případné zkreslení výpovědi v trestním řízení. Obžalovaný jedná bez ohledu na společenská pravidla a normy, zároveň i bez ohledu na prožívání druhých lidí. Nevidí na své straně žádné chyby. Jediným důkazem, který verzi obžalovaného podporuje, tak zůstává přesvědčení jeho matky, že nic takového neudělal. Ona sama přitom připouští, že jí obžalovaný ohledně důvodu návštěvy

lhal, aby se vyhnul jejím opatřením. Zároveň jeho matka i v dospělosti omlouvá veškerá minulé selhání obžalovaného, a to včetně těch za které byl trestně či přestupkově postihován. Její výpověď je tudíž sama o osobě nevěrohodná, neboť veškeré lékařské a výchovné záznamy dokládají, že byla opakovaně upozorňována na to, že je třeba být ve výchově obžalovaného důslednější, čehož dle způsobu své výpovědi před soudem dodnes není schopna. Obžalovaný mimo to oslabuje validitu své výpovědi i vlastními rozpornými sděleními, které uváděl odlišně při své výpovědi v přípravném řízení (prstynek, objímání v koupelně), ačkoli i před podáním této výpovědi konzultoval její obsah se svou obhájkyní po dobu sedmdesáti minut. Vysvětlení obžalovaného, že teprve následně byl obhájkyní poučen o významu každého detailu se proto soudu opět jeví jako nepravdivé. Na základě shora uvedených důvodů soud hodnotí výpověď obžalovaného v odchylicích se popisech skutkového děje jako vysoce účelovou a nevěrohodnou.

40. Soud se tedy dále zabýval věrohodností výpovědi poškozené nezletilé [REDAKCE], jakož i tím, zda právě o ní lze opřít skutkové závěry v dané věci. Výpověď poškozené přitom řada dalších provedených důkazů podporuje. Jedním z těch nejpodstatnějších je vzájemná korespondence s obžalovaným, v níž po pátečním setkání poškozená nezletilá obžalovanému na jeho sexuální návrh odepsala, že ji vše bolí ještě ze včerejšího dne. Na to obžalovaný odpověděl, že bude opatrnější. V sobotu se obžalovaný nezletilé omlouval za to, že neprestal, že ji „do toho neměl nutit, že ví, že jí ublížil“. Nezletilá mu odepsala, co „nepochopil na tom, aby přestal, že má strach, že bude těhotná“. Tento obsah komunikace dokazuje, že sexuální jednání obžalovaného bylo z její strany nedobrovolné, obžalovaný se omlouval za to, že nezletilou nutil k sexu. Soud hodnotí jako absurdně nevěrohodné vyjádření obžalovaného, že se v těchto zprávách omlouval nezletilé za to, že má ještě jednu přítelkyni, se kterou se rozchází. Dalším důkazem podporujícím verzi poškozené je výpověď kamarádky [REDAKCE], které [REDAKCE] hned v sobotu volala a s pláčem jí sdělila, že měla s obžalovaným nedobrovolný pohlavní styk. Výpověď poškozené nezletilé označuje za specificky věrohodnou též znalkyně ve svém posudku. Znaleckým vyšetřením nebyly u nezletilé zjištěny významné sklony ke lhaní, jednotlivé ukazatele hovoří spíše pro fakt, že poškozená nezletilá danou situaci prožila. Pokud znalkyně hovořila o mírně snížené věrohodnosti výpovědi poškozené nezletilé, jednalo se pouze o snižování jejího podílu na průběhu dané situace, neboť se bála svých rodičů. Věděla totiž velmi dobře, že udělala něco, co by neschválili, a porušila jejich pravidla. V souladu s osobností nezletilé jsou rovněž pravděpodobné úzkostné, paralyzující reakce na zvýšenou zátěž a ohrožení, podobně jak je popisuje během své reakce na jednání obžalovaného. Poškozená nezletilá byla v pozici, kdy o vztah s obžalovaným natolik stála, že byla ochotná podstoupit i velmi nepříjemné věci, mezi které řadila posléze i jeho sexuální jednání, a pokud následně došlo k omluvě ze strany obžalovaného, byla ochotna ji přijmout, jelikož věřila tomu, obžalovaný příště pochopí, že když nezletilá bude pohlavní styk odmítat, obžalovaný ji nebude nutit. Tento vzorec chování dle názoru soudu přesně odpovídá zjištěnému profilu konkrétní třináctileté poškozené, která si s danou situací neuměla v daném případě jinak poradit. Zřetelně přitom svůj odpor k pohlavnímu styku vyjádřila, což následnou konverzaci potvrzuje i obžalovaný, kterému však naopak je vlastní nerespektování takových přání ze strany druhých osob.
41. Z výše popsanych důvodů soud vnímá výpověď [REDAKCE] jako věrohodnou podpořenou ostatními důkazy, které soud v řízení provedl, proto může její výpověď použít jako podklad pro popis spáchaného skutku, jelikož o vině obžalovaného po provedeném dokazování nemá pochyb.

III. Obhajoba obžalovaného

42. Obhajoba obžalovaného spočívala zejména v širokém vějíři skutkových tvrzení ve smyslu námítky, že pohlavní styk byl ze strany poškozený dobrovolný a nezletilá se mu nebránila, s jejichž validitou se soud vyrovnává výše.

43. Dále obhajoba poměrně široce rozvíjela námitky toho druhu, že nelze poškozené uvěřit její tvrzení, protože oběť znásilnění by se nechovala tak, jak se v konkrétním případě chovala obžalovaná (sic!). Obhajoba tedy poukazuje na to, že kdyby se jednalo v páteční den o znásilnění, nezvala by si poškozená nezletilá obžalovaného druhý den k sobě domů, netrávila by s ním dobrovolně další čas, nelehala by si před ním na postel. V případě sobotního sexuálního útoku obžalovaného by [redacted] dle obhajoby nechránila obžalovaného tím, že mu pomohla tajně odejít z domu, ale řekla by o znásilnění hned rodičům, kteří se vrátili domů, rovněž by obžalovanému nenesla boty a neobjala by ho na rozloučenou apod. soud výše podrobně vysvětlil, proč v daném případě uvěřil poškozené, že se chovala právě takto. Nad rámec výše uvedeného je nutno v tomto směru poznamenat, že nelze projektovat ani při osobní zkušenosti jeden typizovaný způsob znásilnění, a od něho odvozovat to, zda oběť mluví pravdu či nikoli. Žádoucí je dle názoru soudu pro zjištění pravdy o relevantních událostech opačný způsob činění závěrů, tedy nejprve zjistit, co se stalo, a teprve následně, zda takové jednání lze podřadit pod skutkovou podstatu znásilnění. Své úvahy skutkové proto soud uvedl výše, zatímco úvahy právní rozvíjí v následujícím oddíle, a to včetně relevantní námitky obžalovaného, že [redacted] mu od počátku tvrdila, že jí je patnáct let.
44. Namítal-li pak sám obžalovaný, že jeho osobnost nemůže mít narcistické rysy, neboť se sám sobě nikdy nelíbil, je třeba laicky poznamenat, že tento závěr znalkyně učinily na základě jiných poznatků, než předpokládá obžalovaný. Pocit méněcennosti totiž narcistické rysy nevylučuje, naopak s ním velmi častou souvisí. Narcismus je jednoduše popis pro chování, které se vyznačuje nedostatkem empatie, povrchností, sobeckostí, manipulací, machiavelistickým myšlením “účel svěť prostředky” a jeho patologická forma a negativní demonstrace se nejvíce projevuje v mezilidských a zejména partnerských vztazích potřebou získat výhodu nad druhým člověkem, neschopností převzít odpovědnost za své jednání a touhou po moci a kontrole nad partnerem. Takovéto rysy osobnosti jsou obžalovanému naprosto zjevně vlastní, a proto ani tuto námitku soud neměl za relevantní.

IV. Právní posouzení

45. Po právním posouzení prokázaných skutečností soud shledal, že obžalovaný se svým jednáním svým jednáním vůči poškozené dopustil zločinu znásilnění. Trestného činu znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo jiného násilím nebo pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy donutí k pohlavnímu styku, nebo kdo k takovému činu zneužije jeho bezbrannosti. Kvalifikované skutkové podstaty podle odstavce 2 citovaného ustanovení se pachatel dopustí, spáchal-li čin souloží nebo jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží. Odstavec 3 dotčeného ustanovení pak hovoří o spáchání činu na dítěti mladším patnácti let.
46. K formě vyjádření nesouhlasu s pohlavním stykem soud odkazuje na aktuální judikaturu Nejvyššího soudu², který dovozuje, že vážně míněný nesouhlas s pohlavním stykem ve formě soulože může oběť zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, která je v důsledku stresu neschopná verbální komunikace, projevit pouze způsobem chování, zejména polohou těla v podobě zaujetí pasivní obranné pozice znemožňující provedení soulože. Pachatel naplní svým jednáním znak donucení objektivní stránky uvedeného zločinu, jestliže tuto její polohu násilně změní tak, aby mohl souložit provést. Z uvedeného vyplývá, že pokud je vyjádřen nesouhlas s pohlavním stykem i v takovéto pasivní formě a někdo použije násilí k tomu, aby překonal nesouhlas druhé osoby, jedná se o znásilnění. V projednávaném případě se způsob nesouhlasu poškozené nezletilé dne 29. 4. 2023 blížil případu uvedenému v konstatované judikatuře, když nezletilá byla ztuhlá, kroutila hlavou, zavírala oči, odpor vyjadřovala nonverbálně. Poškozená nezletilá však uváděla, že nad rámec rovněž obžalovanému říkala, že si jeho sexuální počínání vůči ní nepřeje. Při druhém útoku dne 30. 4. 2023 vyjádřila svůj nesouhlas ještě výraznější formou, a to

² usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 4. 8. 2021, sp. zn. 8 Tdo 699/2021

aktivně odstrkováním obžalovaného. Jednoznačně tedy došlo k použití násilí obžalovaným za účelem donucení nezletilé k pohlavnímu styku.

47. K druhému odstavci zmíněného ustanovení soud konstatuje, že skutečnost, že pohlavní styk byl vykonán souloží, byla dokázána výpověďmi i listinnými důkazy, jak je rozebráno výše, proto o tomto nemá soud žádných pochyb.
48. Soud se dále zabýval informovaností obžalovaného o věku [REDAKCE]. Poškozená nezletilá sice obžalovanému tvrdila, že jí je patnáct let, vyplývá to z výpovědi i listinných důkazů, avšak z hlediska právního posouzení v situaci, kdy se obžalovaný seznámil s dokladem, na němž byl rok narození nezletilé, který obžalovaný dle jeho výpovědi zaznamenal, měl k dispozici informaci, na základě níž si mohl a měl samostatně závěr o jejím věku učinit, a to i vzhledem k jeho úrovni intelektu, o kterém hovořily znalkyně ve svém posudku. Rovněž je v neprospěch obžalovaného skutečnost, že obžalovaný běžně komunikoval cíleně s mladými dívkami, které ještě nebyly ve věku patnácti let, věk nehrál pro obžalovaného roli v rozhodování, zda bude mít s takovými dívkami pohlavní styk nebo ne.
49. Formu zavinění tedy pokládá soud za prokázanou, neboť obžalovaný si byl zcela jistě vědom toho, že násilně překonal odpor poškozené k realizaci vlastních sexuálních potřeb zasahuje tím zájem chráněný zákonem, kterým je v tomto případě svoboda lidského rozhodování o naplňování vlastní sexuality. A takový následek obžalovaný způsobit zjevně také chtěl, neboť k uspokojování jeho sexuálních potřeb došlo opakovaně. Jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti nebyly nijak relevantně ovlivněny. Nejméně ve vztahu k ustanovení § 185 odst. 1 a 2 trestního zákonu se tedy svého jednání obžalovaný dopustil v přímém úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Ve vztahu ke kvalifikované skutkové podstatě ve třetím odstavci ustanovení § 185 trestního zákoníku postačí zavinění nedbalostní, tedy že obžalovaný měl a mohl vědět, že je poškozená nezletilá dítětem ve věku mladším patnácti let.³ Z tohoto důvodu činí soud obžalovaného odpovědným rovněž v tomto odstavci, neboť vzhledem k informacím, které získal obžalovaný z průkazky poškozené, je minimálně v této formě zavinění obžalovaného prokázáno.
50. Dále soud odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu⁴, které se zabývá pokračujícím trestným činem znásilnění, dle jehož závěrů není na překážku zjištění, že mezi jednotlivými dílčími útoky došlo k dalším pohlavním stykům, které byly ze strany poškozené osoby dobrovolné, tudíž to, že partneri spolu dále pokračují v pohlavním životě a v některých případech je pohlavní styk dobrovolný a v jiných nikoli, nebrání tomu, aby jednání pachatele bylo posouzeno jako znásilnění. Z toho lze dovodit, že došlo-li k tomu, že si obžalovaný s nezletilou po jeho útoku dále psali, trávili spolu čas a nezletilá ho pozvala k sobě domů, což je z její strany vysvětlitelné jejími očekáváními ohledně změny chování obžalovaného v dalších společných situacích, nebrání ani tento fakt posouzení jednání obžalovaného jako znásilnění ve smyslu § 185 trestního zákoníku.
51. Na základě shora zjištěného skutkového stavu bylo prokázáno, že obžalovaný [REDAKCE] poškozenou nezletilou [REDAKCE] násilím donutil k pohlavnímu styku, uvedený čin spáchal souloží a na dítěti mladším patnáct let. Dále bylo prokázáno, že trestného činu se dopustil dvěma útoky, tudíž se jedná o pokračující trestný čin. Podle § 116 trestního zákoníku se pokračováním v trestném činu rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují, byť i v souhrnu, skutkovou podstatu stejného trestného činu, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku.

³ srov. ŠÁMAL, Pavel, ŠÁMALOVÁ, Milada. § 185 [Znásilnění]. In: ŠÁMAL, Pavel a kol. Trestní zákoník. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 1842, marg. č. 15

⁴ usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 24. 11. 2021, sp. zn. 8 Tdo 1170/2021

52. Krajský soud tak uzavírá, že obžalovaný v daném případě naplnil svým jednáním skutkovou podstatu pokračující zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) **restního zákoníku**.

V. Druh a výměra trestu

53. O druhu a výměře trestu soud rozhodoval podle zásad uvedených v ustanovení § 39 restního zákoníku při posouzení existence polehčujících a přitěžujících okolností, jak je definuje ustanovení § 41 a § 42 restního zákoníku a dospěl k následujícím závěrům.
54. Za zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 3 restního zákoníku lze uložit trest odnětí svobody v rozmezí 5 až 12 let. V daném případě soud ukládal **souhrnný trest** podle § 43 odst. 2 restního zákoníku ve vztahu k rozsudku Okresního soudu v Domažlicích ze dne 14. 7. 2022, č. j. 1 T 61/2022 – 215. S ohledem na to byl také zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Domažlicích, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Důvodem tohoto postupu je, že nyní projednávaná trestná činnost je v souběhu se skutkem, za jehož spáchání byl odsouzen citovaným rozsudkem. Zjednodušeně řečeno obžalovaný se dopustil skutku, kterým byl uznán vinným v této trestní věci přede dnem, kdy byl odsouzen v trestním řízení ve věci vedené Okresním soudem v Domažlicích pod sp. zn. 1 T 61/2022. Soud tedy za všechny trestné činy spáchané v souběhu má povinnost uložit jediný trest. S ohledem na pravidla pro ukládání souhrnného trestu nelze uložit trest mírnější, než jaký byl uložen zrušovaným rozhodnutím. Obžalovanému byl výše citovaným rozsudkem uložen trest odnětí svobody ve výměře 16 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 26 měsíců. Obžalovanému byl tedy ukládán trest za obě jednání v rámci trestní sazby podle § 185 odst. 3 restního zákoníku.
55. Z hlediska **povahy a závažnosti daného trestného činu** vzal soud ve smyslu ustanovení § 39 odst. 2 restního zákoníku v úvahu ve výroku podrobně popsání skutková zjištění, z nichž pro účely uvažování o potrestání obžalovaného považuje za potřebné zdůraznit zejména následující okolnosti. Chráněný zájem, kterým je v daném případě právě zájem na ochraně lidské důstojnosti v sexuální oblasti, byl jednáním obžalovaného zasažen podstatnou měrou, neboť se jednalo o opakované a poměrně invazivní útoky. Samotný charakter trestné činnosti naznačuje vysokou zavrženíhodnost jeho jednání, jelikož obžalovaný se dopustil typově nejzávažnější trestné činnosti směřující proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti, což naznačuje právě už sama rozhodná vysoká trestní sazba. Z hlediska způsobu provedení trestného činu, je podstatné, že se jedná o trestný čin dokonáný, což lze hodnotit v jeho neprospěch, jinak další okolnosti, k nimž by bylo na místě přihlížet soud neshledal. Vposled uvedený závěr platí i při zohledňování okolností, za nichž byl spáchán. Následky daného trestného činu pak soud hodnotí jako vysoce škodlivé, neboť došlo k dokonáným pohlavním stykům opakovaně vůči téže osobě. Ovšem skutečnost, že se obžalovaný dopustil jednání vůči dítěti mladšímu patnácti let je vyjádřeno již v kvalifikované skutkové podstatě, není to tedy již hodnocena jako samostatná přitěžující okolnost. Ve vztahu k osobě pachatele (myšleny okolnosti rozhodné pro spáchání trestného činu v daném čase) je v jeho neprospěch třeba hodnotit míru zavinění obžalovaného tedy právě to, že jednal v přímém úmyslu ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) restního zákoníku. Rovněž lze v neprospěch obžalovaného hodnotit veškerá výše uvedená zjištění i v tom směru, že obžalovaný se trestné činnosti dopustil ve smyslu ustanovení § 42 písm. a) restního zákoníku s rozmyslem a pod předchozím uvážením. Ve prospěch obžalovaného. Jako polehčující okolnost v tomto bodě naopak soud zohlednil to, že obžalovaný se činu dopustil ve věku blízkého mladistvému. S touto jedinou výjimkou tedy veškerá další zjištění z hlediska povahy a závažnosti trestného činu obžalovanému přitěžují.
56. Dále soud zvažoval ve smyslu ustanovení § 39 odst. 1 restního zákoníku další **okolnosti na straně obžalovaného** a dospěl k následujícím závěrům. Z hlediska osobních, rodinných, majetkových a jiných poměrů je podstatné, že obžalovaný žil po dlouhá léta destabilizovaně a vyhýbal se plnění jakýchkoliv povinností, ať už ve vztahu ke studiu či vlastní obživě. Jeho majetková situace je proto

špatná, prakticky jej i v dospělosti živí matka, neboť od ukončení základního vzdělání nikde nepracoval po delší dobu, navíc dluží v jeho kontextu významnější částky svým věřitelům. Jeho dosavadní způsob života lze považovat za závadový. Jak bylo uvedeno výše, obžalovaný byl postihován v minulosti přestupkově a několikrát trestě vyšetřován, žije dlouhodobě nezodpovědným způsobem, nechová se řádně, není zvyklý brát ohledy na druhé, primární jsou pro něho jeho potřeby, je ochoten žít na úkor ostatních, podle zpráv od zaměstnavatelů měl špatnou pracovní morálku. O nezodpovědnosti vypovídá i nedodržování povinností probačního dohledu v dané věci. Z hlediska možností jeho nápravy pak je třeba zdůraznit výrazně negativní hodnocení této prognózy ze strany znalkyně. Opakovaně bylo znalkyněmi sděleno, že resocializace bude u obžalovaného obtížná, šance prakticky existuje pouze v případě, že se pro nápravu obžalovaný sám rozhodne, a vyloučena u něj není toliko díky tomu, že je obžalovaný dostatečně inteligentní, aby nutnost životní změny pochopil. Díky tomu soud může obžalovanému doporučit například absolvování programu Vnímám i Tebe. Podle názoru znalkyň by obžalovanému ovšem prioritně pomohla práce na tom, aby přijal odpovědnost za své jednání, pokud se totiž v tomto směru nikam neposune, nepomůže mu žádný program ani žádná psychologická péče. Soud proto nepochybuje o tom, že obžalovaný potřebuje výrazně zvýšit motivaci, k tomu, aby se v budoucnu vystříhal jakékoli trestné činnosti, neboť bez toho k takovému kroku nebude do budoucna kompetentní. Taková zjištění soud v této věci vnímá rovněž jako důvod k uložení přísnějšího trestu. Chování pachatele po činu rovněž nevykazuje naplnění polehčujících okolností, jelikož omluva obžalovaného za to, že byl v domově rodičů poškozených bez jejich vědomí pouze vyjadřuje nepochopení obžalovaného, co je skutečným problémem v dané věci. Prezentovaný postoj k trestnému činu v trestním řízení obžalovanému rovněž nijak polehčuje. Celkově tedy byla veškerá zjištění k osobě obžalovaného třeba hodnotit výrazně v jeho neprospěch.

57. Pokud jde o další **kontextová zjištění dané trestné činnosti**, nezjistil již soud ve smyslu ustanovení § 38 odst. 3 trestního zákoníku a § 39 odst. 3 a 4 trestního zákoníku žádná další zjištění, která by na uložení trestu měla mít výraznějšího vlivu vyjma toho, že obžalovanému přitěžuje to, že spáchal více trestných činů ve smyslu ustanovení § 42 písm. n) trestního zákoníku, což bylo zároveň u jeho osoby důvodem pro ukládání souhrnného trestu.
58. Soud na základě shora uvedených zjištění zvažoval, jaký druh trestu obžalovanému uložit. V daném případě je jednoznačně na místě ukládat trest represivního charakteru, ostatně sama zákonná sazba jiný druh trestu jako samostatný ani nepřipouští a soud neshledal důvodu pro úvahy o uložení jiného druhu trestu. Vzhledem k typové závažnosti trestné činnosti a povaze a závažnosti konkrétních trestných činů, za jejichž spáchání je souhrnný trest ukládán, je jednoznačně zapotřebí uložit obžalovanému výrazně citelný trest v podobě nepodmíněného trestu odnětí svobody.
59. Pro určení výchozího bodu svých úvah o přiměřené výměře trestu ukládaného obžalovanému volil soud statistické srovnání trestů⁵ ukládaných za sexuálně násilnou trestnou činnost, díky němuž zjistil, že v letech 2016 – 2022 bylo za obdobnou trestnou činnost (§ 185 odst. 3 trestního zákoníku), která byla v souběhu s jiným trestným činem, postihováno 105 pachatelů, kteří dosud nebyli trestáni. Nepodmíněným trestem odnětí svobody přitom pachatelé trestné činnosti daných parametrů byli trestáni v 74 % (78 z nich), zatímco v 15 % případů (16 z nich) byl pachateli ukládán podmíněný trest odnětí svobody (v rozmezí od 1 do 3 let), v dalších 10 % (11 případů) pak byl ukládán podmíněný trest odnětí svobody s dohledem. V rámci skupiny nepodmíněných trestů odnětí svobody pak byl nejčastěji (14 případů, tedy 13,33 % uložených nepodmíněných trestů) vyměřován trest odnětí svobody šest let, tedy těsně pod jednou šestinou sazby, přičemž mezi spodní hranicí sazby a jednou šestinou bylo trest ukládán ještě v dalších 14,28 % uložených nepodmíněných trestů (15 případů). V dalších 12 případech (tedy v 11,42 % všech případů shora uvedených parametrů) přitom soudy pachatelům trestné činnosti obdobných parametrů ukládaly trest odnětí svobody mezi šesti a sedmi lety. Tento krátký přehled jasně naznačuje, že v případech

⁵ viz webová aplikace jaktrestame.cz shromažďující data ze soudních statistických listů

srovnatelných základních parametrů je necelá jedna šestina zákonné trestní sazba v téměř polovině případů vhodným výchozím bodem.

60. Na základě shora rozvedeného by původní úvahy soudu o výměře trestu odnětí svobody bez dalšího směřovaly právě okolo jedné šestiny zákonné trestní sazby, tedy zhruba v intencích původního návrhu státní zástupkyně v obžalobě. Ovšem za situace, kdy soud zjistil výše uvedené přitěžující okolnosti, včetně ukládání souhrnného trestu, přičemž obžalovanému polehčuje toliko jeho nízký věk, shledal soud poměrně rozsáhlý prostor pro ukládání trestu odnětí svobody, který bude ve své výměře přísnější, než je u daného druhu trestné činnosti nejobvyklejší.
61. Z těchto všech důvodů soud nakonec obžalovanému soud vyměřil souhrnný trest ve výměře 7 let. Obžalovaný byl pro výkon tohoto trestu zařazen v souladu s § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku do věznice s ostrahou, neboť nebyly splněny podmínky pro zařazení obžalovaného do věznice se zvýšenou ostrahou.
62. Na takto vyměřený trest je se shora uvedených důvodů možno nahlížet jako na dostačující a přiměřený.

VI. Nárok poškozené

63. K trestnímu řízení se řádně a včas připojila prostřednictvím svého zmocněnce poškozená nezletilá [REDAKCE] se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 70.000 Kč (*č. l. 737n trestního spisu*) z titulu duševních útrap, které prožila v souvislosti s útokem obžalovaného. Nárok byl odůvodněn kromě odkazů na relevantní ustanovení právních předpisů a judikaturu i konkrétním a popisem duševní újmy, jež poškozené vznikla v důsledku toho, že byla vystavena sexuálně motivovanému jednání obžalovaného. Zejména pak byla poukázáno na skutečnost, že poškozená se stala obětí zásahu do jejích přirozených práv na ochranu její svobody a práva na suverénní rozhodování se o vlastním sexuálním životě. Dále jsou v návrhu podrobně popsány závažnost vzniklé újmy a okolnosti, za kterých došlo k porušení přirozených práv poškozené. Nezletilá se stala obětí trestného činu ve věku třinácti let, kdy jednání obžalovaného bylo pro ni stresující a nepříjemné, ačkoli jednání obžalovaného aktivně odporovala, pro jeho fyzickou převahu se mu nebyla schopna ubránit. Útoku obžalovaného pak byla poškozená vystavena opakovaně, nejednalo se o jednorázový útok proti fyzické a duševní integritě poškozené, ale o závažné kriminální jednání obžalovaného, které se po prvním útoku opakovalo následujícího dne. Dle znaleckého posudku se po dané události u poškozené nezletilé projevila akutní reakce na stres v trvání přibližně jednoho týdne, jež se projevovala úzkostným prožíváním, dysforií a poruchami spánku. V současné době nelze vyloučit, že u poškozené nezletilé s odstupem času nastane možný rozvoj posttraumatické stresové poruchy či jiné projevy traumatizace v širším smyslu, pravděpodobné jsou zejména negativní důsledky činu na její utváření genderové identity a partnerských vztahů, a dále možné potíže ve výkonové oblasti jako je pracovní uplatnění či studijní prospívání, emoční oblasti a sociální oblasti. Jednání obžalovaného vůči poškozené je stigmatizující záležitosti v okolí nezletilé, a může sekundárně zasahovat do jejího dalšího životního komfortu. Kromě primární újmy způsobené stíhaným jednáním obžalovaného pak byla poškozená vystavena i nežádoucí sekundární viktimizaci v podobě výsledku na policii a účasti na znaleckém zkoumání. Konečně je pak poukázáno na dosavadní absenci zadostiučinění vůči poškozené, neboť obžalovaný se ke svému jednání nepřiznal. V rámci uplatněného nároku pak bylo zohledněno i to, že forma a výše přiměřeného zadostiučinění by měla sledovat nejen účel nápravný a vyrovnávací, ale i individuálně odrazující a preventivně sankční. S ohledem na uvedené okolnosti případu měla poškozená za odpovídající nahradit jí způsobené duševní útrapy výše uvedenou částkou se zákonným úrokem z prodlení od 29. 3. 2023 do zaplacení.
64. Povahu a intenzitu zásahu do osobnostních práv poškozené objasňuje samotný skutkový popis jednání obžalovaného. Vzhledem k výše uvedeným závěrům je patrné, že i z pohledu poškozené nezletilé se jednalo o útoky vyšší intenzity. Dle znaleckého posudku ovšem nelze vyloučit že by protřpěné duševní útrapy s útokem spojené mohly negativně ovlivnit budoucí vývoj osobnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Pospíšilová

poškozené. O následku činu na duševní stránku nezletilé vypovídala i matka [REDACTED].

65. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu, odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu nebo kterým se na úkor poškozeného bezdůvodně obohatil, uloží mu v rozsudku, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu v penězích nebo aby vydal bezdůvodné obohacení, jestliže byl nárok včas uplatněn (§ 43 odst. 3 trestního řádu), nestanoví-li tento zákon jinak; nebrání-li tomu zákonná překážka, soud uloží obžalovanému vždy povinnost k náhradě škody nebo k vydání bezdůvodného obohacení, jestliže je výše škody nebo rozsah bezdůvodného obohacení součástí popisu skutku uvedeného ve výroku rozsudku, jímž se obžalovaný uznává vinným, a škoda v této výši nebyla dosud uhrazena nebo bezdůvodné obohacení nebylo dosud v tomto rozsahu vydáno.
66. Podle § 1968 občanského zákoníku dlužník, který svůj dluh řádně a včas neplní, je v prodlení. Podle § 1970 občanského zákoníku po dlužníkovi, který je v prodlení se splácením peněžitého dluhu, může věřitel požadovat zaplacení úroku z prodlení. Výši úroku z prodlení stanoví vláda nařízením; neujednají-li strany výši úroku z prodlení, považuje se za ujednanou výše takto stanovená. Podle § 1806 občanského zákoníku lze úroky z úroků lze požadovat, bylo-li to ujednáno. Jedná-li se o pohledávku z protiprávního činu, lze úroky z úroků požadovat ode dne, kdy byla pohledávka uplatněna u soudu.
67. Duševní útrapy jsou odškodňovány jako jednorázový zásah, ke kterému došlo v důsledku jednání obžalovaného. V daném trestním řízení byla nepochybně zjištěna nejen vina obžalovaného jednáním popsaným výroku rozsudku, ale rovněž rozsah dopadů, které toto jednání mělo na poškozenou. Nelze totiž přehlédnout, že jednání obžalovaného je nejen trestněprávně postižitelným, ale současně zasáhlo do přirozených práv poškozené. Ostatně trestná činnost zasahující do svobody rozhodování v sexuální oblasti zpravidla výrazným způsobem zasahuje do dalšího života oběti, neboť ta nezřídká nese následky takového jednání po velmi dlouhou, výrazným způsobem ji zasahuje zejména v oblasti navazování vztahů, a to nejen partnerských. Ve vztahu k výše uvedenému tak nelze pochybovat nejen o vzniku újmy, ale ani o příčinné souvislosti mezi jednáním obžalovaného a vznikem této újmy, ta je koneckonců nesporně doložena právě tím, že soud uznal obžalovaného vinným zločinem znásilnění.
68. K uplatněnému nároku na náhradu nemajetkové újmy soud konstatuje jak výše uvedeno, že v tomto případě lze zcela souhlasit s uplatněným nárokem poškozené. Z výše uvedeného je totiž naprosto zřejmé, že osobní sféra poškozené byla v jejím nedospělém věku narušena jednáním obžalovaného relativně vyšší závažností a opakovaně právě tím způsobem, který je podrobně popsán v odůvodnění uplatnění tohoto nároku poškozenou. Soud má proto v tuto chvíli za naprosto samozřejmé, že dlouhodobé jednání obžalovaného, kterému nedokázala poškozená čelit, mělo na poškozenou poměrně závažný dopad. Z těchto důvodů je na místě poškozenou odškodnit za utrpenou nemajetkovou újmu výše popsanými duševními útrapami, neboť uložení trestu obžalovanému, byť je bezesporu významnou součástí nápravy závadového stavu, jej nemůže zcela napravit, a to tím spíše za situace, kdy poškozená tuto rovinu nápravy nemůže ještě zcela vnímat. Soud proto uplatněnému nároku poškozené zcela vyhověl a přiznal náhradu nemajetkové újmy ve výši 70.000 Kč. Takové odškodnění dle soudu plně odpovídá poškozeným popisovaným dopadům, jakkoli si soud uvědomuje, že s ohledem na podstatu trestné činnosti je majetková kompenzace jen stěží schopná následky žalovaného jednání vyvážit. Zároveň se jedná o náhradu, jejíž uhrazení je přes nemajetnost obžalovaného jednoznačně v jeho možnostech.
69. Dále soud uvádí, že za plně akceptovatelný má také nárok poškozené na úroky z prodlení z takto přiznané částky v zákonné výši, která aktuálně představuje právě 15 % ročně. Soud proto i tento nárok přiznal v souladu s návrhem poškozené ode dne rozhodnutí ve věci, jelikož obžalovaný měl možnost seznámit se návrhem první den hlavního líčení (27. 3. 2023), den následující mohl ještě

nárok včas uhradit, a teprve ode dne 29. 3. 2023 se může nacházet v prodlení. S ohledem na to měl soud za důvodný návrh poškozené také v této části v celém rozsahu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **přípustné odvolání do osmi dnů** od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Krajského soudu v Českých Budějovicích k Vrchnímu soudu v Praze.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve **třech** vyhotoveních.

Žádost o uspokojení majetkového nároku dle zákona č. 59/2017 Sb. je třeba na Ministerstvo spravedlnosti zaslat nejpozději do 60 dnů od nabytí právní moci odsuzujícího rozsudku vydaného soudem v trestním řízení o trestném činu, v důsledku jehož spáchání vznikl oprávněné osobě majetkový nárok. Vzor žádosti naleznete na <https://justice.cz/web/obeti-trestnych-cinu-uspokojeni-majetkovych-naroku>.

České Budějovice 29. března 2023

Mgr. Ondřej Kubů, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Pospíšilová